

Potrošači u Srbiji su sve informisaniji i zahtevniji, traže sve kvalitetniju hranu i nije im žao da plate traženu cenu, ali hoće da znaju šta i od koga kupuju. Udruženja novinara za poljoprivredu Agroproress u tom pravcu čini velike pomake doprinoseći razvoju svesti ne samo kupaca, već i proizvođača.

Na ovu temu razgovarali smo sa predsednikom Udruženja, Goranom Đakovićem.

-Naša edukacija ide u dva pravca: poljoprivrednika - da proizvode pravilno, da proizvode ispravne poljoprivredne proizvode, odnosno prerađevine, a potrošače informišemo da znaju šta je dobro, a šta nije. Tu je jedna sinergija, zajednički život, značajan za sve nas. Oni nas moraju da čuvaju tako što će proizvoditi kvalitetnu i bezbednu hranu, a mi ćemo njih čuvati tako što ćemo od njih kupovati. I nije problem platiti 105 ili 125 dinara, umesto 100, ako znamo šta kupujemo.

*Svi vole da kažu kako je poljoprivreda naša šansa, a to nikako da se ostvari?!

-Da, svi pričaju, a nikako da se pređe sa reči na dela. Po meni bi trebalo osnovati jedan fond koji bi se nazivao Fond za razvoj poljoprivredne proizvodnje iz koga bi se izdvajala sredstva ljudima kojima su potrebna, koji imaju dobar biznis plan, koji mogu da dokažu da mogu da proizvedu određenu količinu određenog proizvoda tog i tog kvaliteta i da mogu da ga prodaju. Kada bih bio u prilici da im dam sredstva, ko god to može da dokaže, dao bi mu svoja sredstva, a to treba da čini i država. A podsticaji su svakako potrebni za investiranje u sadnju vinograda, proširenje i osavremenjivanje vinskih podruma, kupovinu prehrambenih sudova, ulaganje u sadnju novih vićnjaka gde za to ima uslova, u povrtarstvo, ostvarivanje HACCP standarda, prelazak na organsku poljoprivredu... Ako su proizvođači kvalifikovali za tako nešto, država treba da im pruži šansu. Naravno, oni će tu šansu iskoristiti ako su svi faktori zadovoljeni: kvalitet, kontinuitet, količine, tako da nema razloga da taj projekat ne uspe.

*Nažalost, budžet je mali, a i za ta sredstva koja postoje, poljoprivrednici kažu da nisu najbolje raspoređena?

-Mi i dalje mnogo češće prodajemo sirovine, a ne gotov proizvod, a gotov proizvod izlazi iz tih malih gazdinstava. S jedne strane poljoprivrednici nisu u pravu što se ljute što im država traže fiskalne račune. Mi kao poreski obveznici moramo znati da je novac koji se izdvaja od našeg budžeta otišao za npr. mineralno đubrivo ili gorivo. Isto tako, ne razumem Ministarstvo poljoprivrede koje ne izdvaja više sredstava za pomoć malim poljoprivrednim gazdinstvima, jer, na kraju krajeva, to im puni budžet. Nedavne poplave otkrile su i mnoge pogreške koje su na tom planu rađene. Novac poreskih obveznika davan je poljoprivrednicima da podignu plastenike u nebranim područjima od poplava, tamo gde nisu smeli da budu podignuti. Sada su mnogi od njih ostali bez plastenika i država treba ono što im je dala ponovo da refundira da bi oni

ponovo podigli plastenike tamo gde ne smeju da budu podignuti. Kada se daju sredstva, to moda da bude stručno procenjeno kome se i zašto daje, da postoje određena merila i stručne procene.

*Jedna od najčešćih primedbi poljoprivrednika je papirologija kojoj nisu vični?

-Znam da poljoprivrednicima izuzetno smeta birokratija koja često postavlja toliko prepreka da poljoprivrednik praktično ne može da dođe do državnog novca i da mu se više isplati da uzme novac po bezobrazno skupim kamatama kod banke nego od države, gde će da izgubi mesec ili više dana da bi dobio neka sredstva i na kraju da mu kažu da ne može, da nije ispunio uslov ili da treba da opravda ta sredstva, pa da mora da se više brine o tome da li je zadovoljio papirologiju nego da li je zaista proizveo i prodao te proizvode. Dakle, uopšte ne razmišljamo da li je neko zaradio, da li je država zaradila od izvoza tog proizvoda, nego da li je kompletna papirologija.

*Pomenuli ste da su turbolencije na domaćem tržištu velike. Mnogi smatraju da se neki proizvođači ponašaju neprimereno trenutku. Kako Vi na to gledate?

-To je potpuno tačno. Nisam primetio da je i jedan konditor pojeftinio svoje proizvode, a ako pogledate cene šećera od pre dve i po godine-tri godine i danas, videćete da je šećer jeftiniji skoro duplo. Pre je bio 103 dinara, a danas je 68, 71, 74 u zavisnosti od trgovinskog lanca i da li je na akciji ili nije. Isto tako cena ulja. Sada je ulje 99-101 dinar, a bilo je ne tako davno i 200. Apelujem na takve da ipak malo razmisle, da koriguju cene, da razumumeju sadašnju situaciju u našoj zemlji, jer će tako biti od pomoći svima, a posebno privredi koja se nalazi u nezavidnom položaju – zaključio je Goran Đaković, naglašavajući da će Udruženje za poljoprivrednike Agropress koje vodi već 11-tu godinu, brojnim aktivnostima i manifestacijama nastaviti da doprinesu boljitku u ključnom sektoru privrede Srbije.

